נז א מיי פ"א מהלכות תרומות הלכה יא [טוש"ע יו"ד פי' שלא פעי ד]: ב [מיי' שם הליין: גח ג מיי פי"א מהלכות מעשר

הלכה יג:

גם ד מיי שם הלכה טו: ם ה מיי פי"ב מהלכות בכורים הלכה ה סמג עשין ריא טוש"ע יו"ד סי" שכא סעיף ו:

דגנך אמר רחמנא ולא דגן עובד כוכבים. יאן למאן דדריש במנחות פרק ר' ישמעאל (דף סו.) דגנך ולא דגן עובד כוכבים ים פריך שפיר אמאי מעשרן דתבואה זו גדילה ונתמרחה ברשות

עובד כוכבים וא"ת מאי קשה ליה הכא דלמא סבירא ליה כמ"ד מירוח

ממורחין מן העובד כוכבים "מעשרן והן שלו

דמרחינהו מאן אילימא דמרחינהו עובד

כוכבים ידגנך אמר רחמנא ולא דגן עובד

כוכבים אלא דמרחינהו ישראל יימרשות עובד

כוכבים מעשרן יידאין קנין לעובד כוכבים

בארץ ישראל להפקיע מיד מעשר והן שלו

ראמר ליה ° קאתינא מכח גברא דלא מצית

ים אישתעיה דינא בהדיה תנן התם ¤המפקיד (b)

יפירותיו אצל הכותי ואצל עם הארץ בחזקתן

למעשר ולשביעית סיאצל העובד כוכבים

כפירותיו פור"ש אומר דמאי אר"א להפריש

כולי עלמא לא פליגי כי פליגי ליתנן לכהן

תנא קמא סבר ודאי חלפינהו ובעי מיתננהו

לכהן ור' שמעון סבר דמאי יתיב רב דימי

וקאמר להא שמעתא א"ל אביי מעמא

דמספקא לן אי חלפינהו אי לא חלפינהו הא

ודאי חלפינהו דכולי עלמא בעי למיתבינהו

לכהן והאמר ר' שמואל אמר ר' חנינא הלוקח

מבלים פ מן העובד כוכבים ממורחין מעשרן

והן שלו דלמא כאן בתרומה גדולה כאן

בתרומת מעשר 🕫 אזכרתן מילתא דא"ר

יהושע בן לוי מנין ללוקח מבלים ממורחין מן

העובד כוכבים שהוא פטור מתרומת מעשר

שנאמר בואל הלוים תדבר ואמרת אליהם כי

תקחו מאת בני ישראל מבלים שאתה לוקח

מבני ישראל אתה מפריש מהן תרומת מעשר

ונותנה לכהן מבלים שאתה לוקח מן העובד

כוכבים אי אתה מפריש מהן תרומת מעשר

ונותנה לכהן: ואם מת נהנים בו: דמית היכא

אילימא דמית בי כהן ונהנה בו כהן פשימא

ממונא דידיה הוא האלא דמית בי בעלים

ונהנה בו כהן הא נמי פשימא סר"א כל

א הלפינהו ודאי בעי לפיתנגהו לבהן. ואע"ג דשמעינן לרבי שמעון ליו מירוח העובד כוכבים פוטר מכל מקום חייב י) משום גזירה בעלי כיסין כדפרישים לעיל: מבלים שאתה לוקח מן העובר בובבים. משמע הכא דלוקח חייב לש מדאורייתא מדאילטריך קרא לפטור ים תרומת מעשר והקשה ר"ת

מחוי

העובד כוכבים אינו פוטר ודגנך למעט מירוח הקדש וכי תימא הא דפליגי במירוח עובד כוכבים היינו יו בגדל ברשות ישראל אבל גדל ברשות עובד כוכבים ומרחינהו עובד כוכבי׳ יד] פטור מכל מקום מאי קשיא דלמא בגדל ברשות ישראל וי"ל דמשמע ליה דאיירי בגדל ברשות עובד כוכבים אבל סוגיא דמנחות (דף סו:) מוכח דפליגי אפי׳ בגדל ברשות עובד כוכבים וי"ל דניחא ליה לשנויי שון דהכא ככולי עלמא ומיהו קשה דאפילו הי הניא ליה מירוח דעובד . כוכבים פוטר מ״מ חייב לעשר מדרבנן גזירה משום בעלי כיסין מון י"ל משמע ליה מדקאמר והן שלו אלמא לים ליה גזירה דבעלי כיסין דא"כ היה חייב ליתנו לכהן יו ואמאי מעשרן והן שלו וקשיא ראשונה נמי מתרלא בהכי דדייק . דהסבר מירוח העובד כוכבים פוטר מדקאמר והן שלו דאי אינו פוטר אמאי מעשרן והן שלו לתנינהו לכהן ומיהו ים קשה ליתני ואע"ג דאינו פוטר לא מחייב למיתב לכהן דא"ל קאתינא מכח גברא דלא מלית לאשתעויי דינא בהדיה ולמאן דאית ליה נמי גזירה יטוט בעלי כיסין דהיינו מאן דאית ליה מירוח העובד כוכבים פוטר לא מיסתבר כן למחייב ליתן לכהן טפי ממאן דאית ליה אינו פוטר כאו ודמשמע בסמוך בשמעתין דודאי חייב למיתב לכהן דאמר אצל עובד כוכבים יכן הרי הוא כפירותיו ומשמע דאי ודאי חלפינהו דכולי עלמא בעי למיתבינהו לכהן היינו ודאי כפי המסקנא דמסקינן כאן בתרומה גדולה כאן בתרומת מעשר: דמרחינהו כגן ברשות עובד כוכבים. פירש הקונטרס ייז ישראל ארים של עובד כוכבים וקשה לפירושו יהן אי בחלק

כוכבים והן עכשיו ממורחין: מעשרן דאין קנין. כון תימה עליו וכי מימא שרולה למלוא חיוב דאורייתא לרבותא דאפי׳ ס הכי

שלקחן ישראל יח והכי קא יאמר הלוקח טבלין מן העובד אפי׳ יש קנין חייב לעשרן מדרבנן כדמוכח בהקומן רבה (מנחות דף לא.) בשמעתא דר"ש שזורי גבי לך קח מן העובד כוכבים ועשר ^{קמן} דחייב לעשר דאורייתא והא ממה נפשך לקוח פטור מדאורייתא כדמוכח פרק הפועלים (ב"מ דף פח:) מיהו לפירוש ר"ת ^{פען} דמפרש דהיינו דוקא לוקח אחר מירוח אבל לוקח קודם מירוח ומרחו חייב ניחא ועוד י״ל אפילו מפטר ^ט לוקח קודם מירוח מדאורייתא מ״מ הוי

טבלים ונראה לפרש מרחינהו ישראל ברשות עובד כוכבים אחר

כמה דלא ממא לידיה לא זכה ביה קמ"ל במעידנא דאפרשיה ברשותיה דכהן קאי: עובד כוכבים היינו מריחת עובד כוכבים אי בחלק ישראל אין זה לוקח

שימה מקובצת ה) ר״ש אומר דמאי. אור״י דהך

. דמאי אינו כשאר דמאי דעלמא דלא בעי להפריש תרומה גדולה ולא קאמ׳ אלא דיש לו תורת דמאי דאין צריך ליתן לכהן כמו בתרומת דמאי דהמע״ה. תוס׳ חיצוניות: כן טבלים ממורחים מן העובד כוכבים מעשרן: גן מעשר אדכרתן מילתא: גן מעשו אוכותן מיקוא: דן ישראל וגר׳ טבלין: דּן דמירות הוא גמר: זן כהן נמי חייבת: זן משום דקא מופרש: דן גבי תרומה דמחוסר: ען הן אין חוששין שמא החליפו שיתחייב . להפריש מעשר אחר ואם כדי להפריש מעשר אזור ואם גדלו בששית ועכבן עד שביעית אין: ין מעשר ס"א וכגון דמרחינהו לפירות דעובד כוכבים ישראל מרשות עובד כוכבים ישראל הרשות עובד כוכבים ולענין שביעית מהבערין כוכבים ולענין שביעית מהבערין כרי אלן עובד כוכבים בין למאן: עובד כוכבים בין למאן עובד כוכבים בין למאן עובד כוכבים בין למאן עובד כוכבים פרין: יגן היינו היכא דגרך ולא דיגון עובד בוכבים פריך: יגן היינו היכא דגדל ברשות: ידן עובד כוכבים דלמא הכא בגדל ברשות ישראל לכו"ע פטור מימ מאי קושיא דלמא הכא בגדל ברשות ישראל ומידה מצינו למימר דמשמע ותרי ומיהו מצינו למימר דמשמע ותי׳ וי"ל נמחק: טון לשנויי ברייתא דהכא ככו"ע ומיהו אכתי קשה דיוכא ככו ע ומיוו אכוני קשה דאפילו ס"ל מירוח דעובד כוכבים: עוו כיסין כדאמרינן במנחות י"ל: עו לכהן וא"כ אמאי מעשרו: יתו ומיהו הא השה דלישני דאע"ג: יטו גזירה קשה הישני האעיג: ען גורה דבעלי כיסין: כן מיסתבר דמחייב טפי: כלן פוטר ומשמעתין דבסמוך משמע דודאי חלפינהו חייב דקאמר: לכן תיבות הרי הוא ל"ש ונמחק: לגן ישראל מרשות עובד כוכבים: **לד]** פירש בו שות עובו כוכבים: לון פין ש הקונטרס שהישראל אריס. וז"ל תוס׳ חיצוניות ול"נ לר"י דכיון שהיה אריסו של עובד כוכבים ויש לעובד כוכבים חלק שם פשיטא דהוי כמו מרחינהו עובד פשיטא רוה? כמו מרוזינות פובו כוכבים ועוד וכי מירוח הקדש ר"ל מירחו ההקדש עצמו אלא הוי פירוש מירחו ברשות הקדש וא״כ מרחינהו ישראל ברשות עובד כוכבים הוי כמו מרחינהו העובד כוכבים עצמו (הם שלו אעפ״י דהעובד כוכבים עצמו) אעפ״י דהעובד כוכבים עצמו) וא״כ קשה כדפי׳ עכ״נ לר״י דמרחינהו ישראל ברשות עובד כוכבים מיירי שלקחם ישראל מן . העובד כוכבים בשבלים ואח״כ העובד כוכבים בשבים ואוייכ מירחם עכ"ל וז"ל הרא"ש ז"ל דמרחינהו ישראל וכו' פירש"י ז"ל שישראל אריס של עובד כוכבים ולא רצה לפרש כמו שמשמע פשטא דסוגיא שמירח רבותא ממה שהן שלו אע"פ שאין קנין ואין טעם לפטור לא מטעם הפקעה דחמור איסוריה טפי כדמוכח בהקומץ רבה (מנחות לא.) לפן ממה הישראל תבואת העובד כוכבים משום דאכתי מקרי מירוח דפריך ולימא ליה לך קח מן העובד כוכבים [ומשני] דקא סבר אין קנין והוה ליה מן החיוב על הפטור אע"ג דלקוח מו דרבנן: הר" הן משום דאכתי מקרי מירוח העובד כוכבים כיון שהתבואה שלו אעפ״י שמירחה הישראל כי בחזקתן למעשר ולשביעית. משמע מכאן דסתם עם הארץ חשודין על השביעית וכן לח פרק לולב הגזול (סוכה לט.) אין מוסרין דמי לה שביעית לעם הארץ ופ"ק דחולין (דף ו.) ואם אמר 6 עשה לי משליכי חושש לשאור ותבלין שבה משום מעשר ומשום שביעית וקשה מההיא לי דמשאלת היכי דלא מיקרי מירוח העובד היכי דרא מיקרי מירוח העובד כוכבים אם מירח עובד כוכבים תבואת ישראל וקשיא לפי׳ אי מחלק עובד כוכבים כו׳ ככתוב בתום׳: כה) לפי׳ דאי בחלק העובד כוכבים היינו מהחינהו אשת חבר לאשת עם הארץ ומשאלת אשה לחבירתה החשודה על שביעית משמע דסתמא לא חשידי ובכתובות ליו (דף כד.) פירשתים: מדקאמרינן פ׳ הפועלים (ב״מ פח: ושם) תבואת זרעך ולא לוקח ותירך לוקח קודם מירוח חייב מדאורייתא והא דאמרי׳ פ׳ ר׳ ישמעאל (מנחות סו:) תורמין עובד כוכבים ואי בחלק הישראל: לון ישראל מהעובד משל עובדי כוכבים על של של מוש כותיים ומשל כל על של כל ⁽¹⁾ (אלמא) מירוח העובד כוכבים אינו פוטר לא בלוקח מן העובד כוכבים איירי דלוקח ממורח אפי׳ הישראל: לון ישראל מהעובד כוכבים מרחם וה"ק כו' עובד כוכבים שהם עכשיו: לון קנין וא"ת אפילו: לתן הכי הם שלו מישראל פטור ^{מאז} דאורייתא אלא בעובד כוכבים התורם משלו על של ישראל איירי כדתנן (מרומות פ"ג מ"ט) העובד כוכבים והכותי שתרמו תרומתן תרומה ^{מבן} ופרק בכל מערבין (ערובין לו־). גבי לוקח יין מבין הכומים ^{מגן} אמר כי לית ליה ברירה בדאורייתא יש לפרש תרומת דגן מירוש ויצהר קרי דאורייתא אע"ג דחייב: לט] ר"ת ניחא דמפרש: ל) מפטר כל לוקח קודם ואפילו מפטר כל לוקח ניחא נמי סוגיא ^{מו} דשמעמין לוקח טבלים מן העובד כוכבים איירי בעובד כוכבים המעשר פירומיו ונתן ללוי לא מיחייב לוי למיחב מירוח מדאורייתא כו' מ"מ הוי מירוח מדאורייתא כו' מ"מ הוי רבותא טפי מה שהן שלו ס"א כשאין קנין: (h) לפטור מחמת חרומת מעשר לכהן ומעשר דאורייתא היא אי אין קנין ומירוח העובד כוכבים אינו פוטר מה ואי למ"ד מירוח העובד כוכבים פוטר אפשר שהקדימו בשבלים מח ומתקיים שפיר טעמא דלעיל (מכח) דא"ל אחינא מכח גברא דלא מלית לאשתעויי דינא בהדיה כלומר כמו שהמעשר שהעובד כוכבים מפריש ונותן ללוי דאין הלוי חייב ליתן ממנו 🕮 תרומה לכהן כך כשקונה לוי טבלים מן העובד כוכבים להפריש מעשר אינו חייב לחת ממנו חרומת מעשר לכהן אלא מפרישו והוא שלו הפקעה קדושת הארץ דחמיר: לכן תיבת ממה נמחק: לגן דלקוח דא"ל אתינא כו' דאי לאו הכי אע"ג דלוקח פטור מדאורייתא מ"מ היה חייב ליתן לכהן מדרבנן וההיא דהקומץ רבה (מנחות לא.) משמע כפירוש רבינו תם דפריך לט היבונ ממה נמהק. עם דיקה: הוי דרבנן: (דו וכן בפי לולב: (דו דמי פירות שביעית: (חן מההיא דתנן בפי הנזקין גבי ולימא ליה קח מן העובד כוכבים ועשר עליו ומשני קסבר אין קנין והוה ליה מן החיוב על הפטור ומדקרי ליה חיוב משמע מדאורייתא ויש לומר ^{מחן} לגבי^ט דבר המעורב ברוב חולין הוי כמו חיוב על הפטור תדע דה"ג קאמר התם ולימא ליה קח מן השוק ועשר עליו קסבר רוב עם הארץ אין מעשרין הן והוה ליה מן החיוב שעל הפטור משמע אי אין מעשרין הוה ליה מן החיוב על הפטור ואמאי והא דמאי מש דרבנן ואם טבל מעורב בחולין דרבנן אם משאלת אשת חבר לאשת עם :הארץ קתני משאלת אשה לוז ובכתובות פ״ב פירשתי:

סמורחין. שנגמרה מלאכתן למעשר דמירוח פו גמר מלאכה של תבואה כשמשוה את הכרי ומחליקו ברחת: ואותו אבי אמו כהן כו'. רבותא קמ"ל דאע"ג דמכח ישראל קאתי דאיכא למימר ניתבינהו השתא לתרומה (ומעשר) לכהן כי היכי דהוה עביד ישראל קמא אפי׳ הכי כיון

דיד כהן באמצע הוי כאילו הפריש הכהן האמלעי מהן התרומה והוריש לישראל זה כל אחד בפני עלמו ומעשרן והכל שלו ומוכר התרומה לכהנים והוא הדין נמי אם לא נפלו לאותו כהן מישראל דתבואת כהן יו חייבת בתרומה אלא שאינה נותנה לכהן אחר אלא מפרישה ואוכלה: משום זו דהוה מופרש והחי. כלומר שהשה מיו אחד וחמור מין אחר ואינו מחוסר מעשה הלכך הוי כאילו נפלו לו מבית כהן החמורים לעלמן והטלאים לעלמן: אבל. גבי יו תבוחה דמחוסר הפרשה אימא כמי שלא הורמו בבית כהן דמיין וחזרו לאיסורם הראשון ויתנם לכהן": והן שלו. התרומה עלמה ומוכרה לכהנים: דגנך. דיגונך. מה שאתה ממרח חייב בתרומה ולא מירוח עובד כוכבים: דאמרחינהו ישראל י מרשות עובד כוכבים. שהיה ישראל ארים וקרקע של עובד כוכבים הוי : למעשרו'. אם מעושרין הן יו אין חוששין שמא החליפן או בשביעית שמא החליפן . בפירות שביעית שיהיו לריכין להתבער בשביעית: לפירותיו. של עובד כוכבים דודאי חלפינהו ולריך להפריש מהן מעשר. יו האי תנא סבר דאין מירוח העובד כוכבים פוטר ופלוגתא היא במנחות בפרק ר' ישמעאל (דף סו:): דמחי. ספק חילפן ספק לא חילפן: להפריש כולי עלמה לה פליגי. דחפיי לר׳ שמעון דאמר ספק מספק לא אכיל טבלים שבמיתה הן ובעי אפרושי הכל דדמו לדמאי דעם הארץ דמפריש: ובעי' מיסבינהו לכהן. לקמן פריך הא דאמרן לעיל מעשרן והן שלו: דמאי.

והמוליא מחבירו עליו הראיה וישראל

מוכר לכהן את התרומה והדמים שלו.

והאי דמאי לא דמי לשאר דמאי שנותו

לכהו אחד ממאה דהתם איכא טעמא

כדמפרש במסכת סוטה (דף מח.) משום

דסבר עם הארץ ללוי הוא דפקיד רחמנא למיתב תרומת מעשר ולא

לדידי אבל הכא ההיא ספיקא גופא דאיכא בתרומת מעשר איכא

בתרומה גדולה: להא שמעתא. דרבי אלעזר: מעשרן והן שלו.

ואוקימנא דאמרחינהו ישראל ברשות עובד כוכבים: בתרומה גדולה.

פליגי מנא קמא ורבי שמעון: בסרומס מעשר. והן שלו: מתני׳

מוסף רש"י

דאין קנין לעובד כוכבים בארץ ישראל. אם קנה עכו״ם קרקע בארץ, אין קניינו קני להפקיעה מקדושתה שלא מתחייב במעשר יושראל, הקונה ממנו מן

רבינו גרשום

קמ"ל דאמרינן נמי בשיין . כמופרש וקאי הלכך מפרישן ומעשרן והן שלו: אלא כמופוש יואר ותכן מפרישן ומעשרן והן שלו: אלא דמרחינהו ישראל מרשות עובד כוכבים כגון שנתן העובד כוכבים לישראל שדהו בקבלה ומירחן ישראל והאי הלוקח דקאמר כלומר שלוקחן ממנו קאמו כלומו שליקון ממנו שראל בטורח עבודתו והן שלו שיכול למוכרן ולוקח הדמים: יאמר ליה לכהן קא אתינא כו׳: בחזקתן למעשרות ולשביעית כלומר אם הפקיד כהן פירותיו לירא למיחש שמא החליפן לו ומחזיר לו טבלים החליפן לו ומחזיר לו טבלים אלא אותן שהפקיד לו מחזיר לו. וכן לשביעית אם הפקיד לו פירות של שנת ששית רו פירות של שנת ששית ומחזירן לו בשביעית ליכא למיחש שהחליפן לו ומחזיר לו פירות שביעית שאסורין לסחור בהן וצריכין ביעור לאחר שכלה לחיה. אלא אותן שהפקיד שכלה לחיה. אלא אותן שהפקיד בידו מחזיר לו שלא היה רוצה להכשילו: אצל העובד העובד כוכבים כשמחזירן לו הרי הן כפירותיו. יש להן . דין כפירותיו של עובד כוכבי . אמרינז ודאי החליפז ומחזיר לו אחרים ודינן כפירות דאמרחינהו ישראל מרשות עובד כוכבים דקא בעי לאפרושי מניהו תרומה נדולה ולמיתבה לכהן והשאר מעשר ראשוז ותרומת מעשר מעשר האשון ההדבות מעשר מעשרן והן שלו: ר' שמעון אומר יש להן תורת דמאי דספק החליפן וספק לא החליפן הלכך מעשרן והן שלו דאפי' תרומה גדולה לא יהיב לכהן אלא

מזבנה ולהפריש לתרומה גדולה

דכולי עלמא לא פליגי דבעי לאפרושי כי פליגי ליתנה לכהן בתרומה גדולה לחוד קאמר תנא קמא סבר כו׳. רובי שמעון סבר דספק הוא אם החליפן אי לא הלכך בתרומה גדולה מפריש והן שלו ומוכרה לכהן: וקאמר לה להא שפעתא. דר״א: דלמא לא קשיא הא דדייק אביי דאי ודאי חלפינהו דכולי עלמא בעי למיתבינהו לכהן כאן בתרומה גדולה כלומר בתרומה גדולה לחוד קאמר. והאי דאמר שמואל בר נתן מעשרן והן שלו בתרומת מעשר קאמר ולא בתרומה גדולה. א״ל אביי לרב דימי ודאי הוי כדקא משנית לי ודלמא כאן בתרומה גדולה וכאן

מן ובנותנות בי פישואי, בי פישואי, אוני בלשה מדאורייתא מדאצטריך קרא לפטורי מליתן תרומת מעשר לכהן והקשה ר"ת כו׳ דלוקח קודם מירוח: Ø על של עובדי כוכבים ומשל עובד כוכבים על של כל דמירות העובד כוכבים תיבת אלמא ל"ש: מ&ן פטור מדאורייתא אלא: מסן תרומה א"ג בשלקח עובד כוכבים מישראל קודם מירות ומירחם עובד כוכבים וחזר ומכרה לישראל דאי משום תבואת זרעך לא מיפטר דתבואת זרעך קרינא ביה דישראל זרעו ובפ׳ בכל: מס הכותים דאמר כי כו׳ לפרש דתרומת דגן כו׳ קרי ביואורייתא אע"ג דלקות הוי דרבנז דאפילו מפטר כל להוח מדאורייתא: מה דשמעתיז דטבלים לוהח מז העובד כוכבים כו' ונתז המעשר ללוי לא: מה פוטר ואפילו ן ראפיל השבט כל לקוד לבודי ההדינה של שטכונן וטבל כל לקוד מן החבר בכביב כו הוות והבטר לידי לא "א מטופט והפילה כת הוא לידים: מון במילכיו האפשר דעכטיון קיים מפרי טומא רלעיל דאיל אחינא חיבת מכח לידים: מון ממנו תרומת מעשר לכת כשקונה לוי כוי והפריש מעשר: מתן לומר דלגבי דבר: מעון דמאי מדרבנן לכ"ע וכן טבל המעורב בחולין הוי דרבנן ואם הוא:

 ל) ברשות ליק, ב) [גיטין מו. ב"מ קלו. מנחות ללו.], ג) דמלו פ"ג מ"ד, ד) [דמלו פ"ג מ"ד ע"ו ללו.],
ב) [מכלן ש"ן עוד לע"לן, נ) ע"כ ש"ן לע"ל, נ) ברשות. ל"ק,
מ"ן לע"ל, דמ"ל מירות. ל"ק,
מ"ל מולות. ל"ק"ל מוסה דק"ל נוירות. נ"ק,
מו משום בעלי. ז"ק,
מו משום בעלי. ז"ק,
מ"ק,
מ"ק,
מ"קו
מ"קו
מודוריימה
מודוריימה
מודוריימה
מודוריימה
מודוריימה
מודוריימה
מודוריימה
מודוריימה
מודוריה
מודוריה
מודוריה ל. ז' א מתרומת. ל"ק, ע) עובדי כוכבים. ל"ק, ע) משמע דמירות. ל"ק, ל) טבל המעורב. ל"ק, ק) הפטור ואמאי זהא דמאי דרבנן

תורה אור השלם

טבל המעורב בחולין נמי דרבנן אם

הוא מעורב כו' כנ"ל והשאר יש

למחוק ל"ק,

ו. רַאשִּׁית דְּגְנְךְּ תִּירשְׁךְּ וִיצְהָרֶךְ וְרַאשִּׁית גַּוֹ צֹאנְךְ תִּתֶּן לו: דברים יח ד לו: דברים יח ד 1. ואָל הַלְוִיִם תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אַלַהַם כִּי תַקְחוּ מַאַת בּנֵי שראל את המעשר אשר יִּשְּׁן אֵל בָּוֹת נִיפּּוְלְּשֵּׁוֹ נְתַתִּי לָכֶם מֵאִתָּם בְּנַחֲלַתְכֶם וַהַרִמֹתֶם מִמֶּנוּ תְּרוּמֵת יִיָּ

במדבר יח כו

הגהות הב"ח

וְנֵיֵּו בּיינָיבּ מִעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר:

(ħ) גמ' דלה מלית אישתעריידינה: (ב) שם כהן בתרומתמעשר א"ל אדכרתן מילתה:

גליון הש"ם גם' האתינא מכח גברא. ע"ל

לתשת השתת הקונה תתם כן הפירות לריך לעשר (גיטין ח.). אצל העובד כוכבים כפירותיו. הרי הן כפירותיו למעשר ולשניעית, דחשידי לחלופי